

Handelsministerens kommentar:**Ad bilag 2. De danske Patentagenters Forening (skrivelse af 2. januar 1978).***Svar:*

Foreningen har konkretiseret sin henvendelse til udvalget i en række spørgsmål. Jeg lader disse være udgangspunkt for min besvarelse:

ad spørgsmål 1-4, tillægspatent.

Den gældende tillægspatentordning har hjemmel i patentlovens § 7. Den består i, at der på en opfindelse, der udgør en videreudvikling af en opfindelse, som ansøgeren tidligere har fået patent på, kan meddeles et patent (tillægspatent). For tillægspatentet skal der ikke betales særskilte årsafgifter, idet disse anses dækket af afgifterne for hovedpatentet.

Da adgangen til at søge om tillægspatent kun var benyttet i et stærkt begrænset omfang og man ønskede at forenkle patentsystemet, var man under tilblivelsen af den gældende patentlov indstillet på at ophæve tillægspatentordningen i de 4 nordiske lande. Før loven af 1967, hvor man kunne indlevere ansøgning om tillægspatent indtil hovedpatentets udstedelse, udgjorde tillægspatenter kun ca. 2 pct. af samtlige udstedte patenter.

Da man samtidig ved bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, 2. pkt. indførte, at også indholdet af tidligere indleverede patentansøgninger under visse betingelser har nyhedshindrende virkning, fandtes det ikke rimeligt at ophæve adgangen til tillægspatent.

Ved den nævnte skærpelse opstod der en risiko for, at ansøgeren kunne foregribe sine egne senere patentansøgninger med den følge, at de måtte afslås, fordi opfindelsen ikke adskilte sig væsentligt fra, hvad der var omtalt i den forrige ansøgning. Dette kunne modvirkes ved i et vist omfang at fratage kravet om en væsentlig forskel mellem den ældre og den yngre ansøgning.

Det blev derfor i § 7 fastsat, at patenthaveren kan få tillægspatent på en videreudvikling af opfindelsen, såfremt ansøgning herom indleveres, inden ansøgningen om hovedpatentet er blevet almindeligt tilgængelig (18 måneder fra prioritets- eller indleveringsdagen), og det kræves ikke, at tillægspatentet skal adskille sig væsentligt fra indholdet af hovedansøgningen. Trods den nævnte skærpede nyhedsregel er adgangen til at komplettere en tidligere indleveret ansøgning med et tillægspatent blevet benyttet i endnu mindre grad end før.

Efter forslaget til en ny § 2 skal en patentansøgning ikke længere have opfindeshøjde i forhold til indholdet i tidligere indleverede patentansøgninger, som bliver almindeligt tilgængelige efter den pågældende ansøgnings indleveringsdag.

I modsætning til den gældende lov giver lovforslagets bestemmelser endvidere adgang til, at der kan påberåbes prioritet fra en ansøgers egen tidligere ansøgning her i landet. Ud fra retlige betragtninger er der herefter ikke behov for den nuværende tillægspatentordning. Der har været enighed herom blandt de nordiske lande, og den af Sveriges Riksdag den 15. februar 1978 vedtagne patentlov indeholder ikke regler om tillægspatent.

En undersøgelse af, om de 20 tillægspatenter, der er udstedt i 1977 ud af i alt 2.097 patenter, kunne være meddelt som selvstændigt patent på grundlag af lovforslagets bestemmelser, viser, at 16 tillægspatenter kunne meddeles som selvstændigt patent, at 2, som angår analogifremgangsmåder til fremstilling af hovedpatentets kemiske forbindelse, formentlig ikke vil kunne patenteres eller være af interesse, at 1 tillægspatent er udskilt af hovedansøgningen med samme prioritet som